

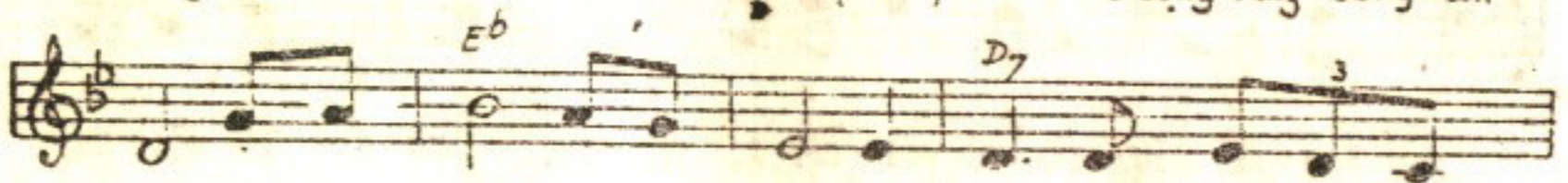
Đôi Vàng

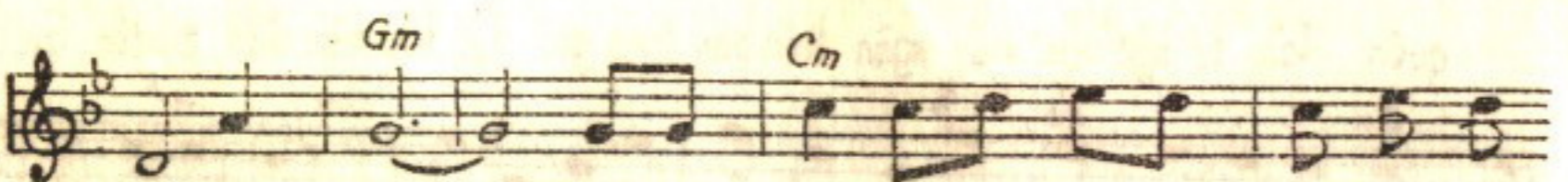
Đôi vàng trong sương chiều Giê-xu đã trút hơi rồi Ngăn cây
Kìa đó chôn an-phần nơi thanh vắng bóng đêm dài ru theo

đứng như ru-hôn nhân thế đang trầm luân Tháp giá treo thân
tiếng hát êm-đềm đưa bước chân biệt ly Đường vắng bóng con

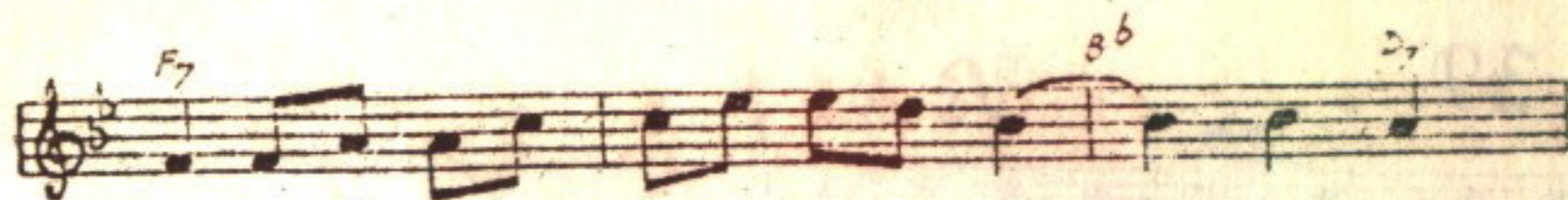
người mang bao vết gươm căm hờn bởi người không biết chi tình
người đem thân Chúa đến nơi mộ muôn đời như cách xa tội.

yêu Chúa Cha. Vì tình yêu nên Thiên Chúa sai Ngài đến đường
ô-thế-nhân.

trần-gánh thay bao đớn đau đời người lấm than, nhưng Thiên

tình Ngài ban cho nhân gian đó đã khinh thường. Thế nhân

vì tội-ô-lĩa xa Chúa. Giờ đây Thiên Chúa đau thương. Đồi

Gó-gó-tha nhuộm huyết tuôn Giê-xu phó thân mình vì tôi—

Năm xương thế cho người Giê-xu hỡi có sao
Mồ Chúa niềm phong rồi Tình yêu đó quá cao

Ngài nhân từ tha thứ cho trần gian hờn-căm
đẹp muôn đời cho chính anh và tôi giờ đây.